“Tocava el pas endavant”

“Tot ha anat molt ràpid i m’ha servit per no pensar-hi gaire”, diu el darrer fitxatge de l’Spar Girona, que ha accelerat la seva arribada
“Seré una rotació més per a quan em necessitin”, diu

Laia Flores també durà el 22 a l’Uni aquest final de curs @CDPROMETE.

Laia Flores (1,72 m, 1996) s’entrena avui per segon dia amb l’Spar Girona, amb qui va signar per a les dues pròximes temporades i que l’ha incorporada aquesta setmana per la lesió de llarga durada de María Araújo. Onzena de la lliga en valoració (14,4) –davant Araújo i Vasic– i tretzena en punts (13,2), serà un argument més de l’Uni en la semifinal pel títol a doble partit des d’aquest dimecres a Fontajau (20.15 h) contra el València, que ahir tancava l’accés a l’eliminatòria superant l’Ensino (82-54).

El primer dia i gairebé amb el final de curs a tocar. Com està?Em va sobtar força, me’n vaig assabentar a finals d’aquesta setmana i en el primer entrenament totes m’han ajudat molt. Al Promete em volien renovar i m’havien demanat que respongués ràpid. Jo no ho tenia clar i fins que no hagués signat amb el Girona no ho volia dir: en el darrer partit ja sabia que no continuava.La seva trajectòria l’havia de dur a un equip gran de seguida...De moment en la meva carrera he tingut alts i baixos i ara aquesta temporada m’ha sortit força bé: he tingut protagonisme, he fet bons números i ara sí que crec que tocava el pas endavant. He tingut aquesta oportunitat, al costat de casa i amb un equip que és un dels millors de la lliga.Estava nominada a revelació de la temporada juntament amb Maite Cazorla i María Araújo, que estan molt consolidades.Aquest premis al final tampoc se saben com van perquè voten els aficionats, les capitanes, els entrenadors, el comitè de la FEB... No sé com s’ha decidit, però el que compta és estar nominada i al costat de dues jugadores que, com dius, estan consolidades. Estar al seu costat és molt positiu.En el seu darrer partit a Fontajau ens va espantar, semblava que s’havia lesionat i greument. Era el 21 de febrer (93-57). S’imaginava jugar-hi la setmana que ve però com a local?Encara quedaven uns partits i no tenia res tancat amb Girona ni de bon tros. Em vaig espantar molt, primer per no poder acabar amb el meu equip perquè ens hi estàvem jugant la permanència encara. Era el que més em preocupava i, toquem fusta, fins ara mai m’he fet cap lesió forta. Va ser un edema ossi que em va permetre jugar i ajudar l’equip.Tot bé, ara ja?Sí i de fet he pogut descansar aquestes tres setmanes que fa que vam acabar la lliga regular i no noto cap molèstia al genoll.S’hi ha enfrontat aquest curs, però tenir Palau, Gray i Vasic al costat segur que deu impactar.I tant. I més quan no m’ho esperava. Sí per a la temporada que ve, però no per aquesta. Estava força nerviosa, tot ha anat molt ràpid i també m’ha servit per no pensar-hi gaire, entrenar amb elles. M’ha sorprès la manera que tenen de competir les unes amb les altres i sobretot d’ajudar-te. La Sonja, la Chelsea i la Laia Palau, qualsevol, per qualsevol cosa que necessitava o si, evidentment, tenia dubtes, hi eren per ajudar-me.Quin rol li han dit que tindrà?No ho sé, principalment vull ajudar en el que necessitin. Tot just he fet el primer entrenament i sí que parlant amb l’Alfred Julbe i la Laura Antoja saben que d’aquí a quatre dies juguem i que acabo d’arribar, que introduir-me en un equip tant fet és difícil, però m’han demanat sobretot que sigui jo mateixa, que jugui sense pressió i que faci el que he fet fins ara.El València en els llocs de base i escorta té molt de potencial. Serà més fàcil que la puguem veure.Cada partit, i sobretot aquests de les fases finals, és molt

exigent. La gent es pot carregar de faltes... Hi ha mil escenaris i el que interpreto és que fitxant-me, que no soc un quatre com la María Araújo, soc una rotació més, vinc de la mateixa competició i he jugat dos cops contra el València. Les conec força, seré una rotació més per a quan em necessitin.S'afegeix a les mataronines que han jugat a l'Uni: Mariona Ortiz, Rosó Buch i Núria Martínez...Amb la Rosó m'hi he estat entrenant força estius, la conec, amb la Mariona hi vaig coincidir al club quan ella era al sènior i jo més petita, i amb la Núria he jugat 3x3 a l'estiu amb ella. Són referents, perquè són de Mataró. De fet, les primeres sabatilles de bàsquet que vaig tenir les tinc signades per la Núria a la meva habitació. Estic molt contenta per arribar a un equip top on elles han estat abans.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 17-04-2021, Pàgina 8

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1955804-tocava-el-pas-endavant.html